

СПЕЦИФІКА ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Вивчення іноземних мов, серед багатьох дисциплін займає важливу роль в реалізації нової освітньої парадигми, у зв'язку з особливостям мови як важливого засобу міжкультурної комунікації і доступу до світової культури і самоосмислення особистості.

Проблема розробки технології вивчення іноземних мов для студентів немовних спеціальностей на основі інтеграції актуальних методів, засобів та прийомів викладання на досягнення мети оволодіння іноземною мовою, якими навчаються в умовах немовних вузів на аутентичному матеріалі підручника залишається однією з мало розроблених педагогічних проблем в галузі теорії та методики професійної освіти.

Існує специфіка викладання іноземної мови для студентів немовних спеціальностей, яка виявляє неповну відповідність підготовки спеціалістів з іноземної мови в системі немовної освіти соціальному заказу суспільства.

Специфіка іноземної мови як навчального предмету дозволяє здійснювати безпосередній вплив на особистісні якості людини, розвиток їх творчості, формування системи знань і понять. Вивчення іноземної мови накладає відбиток на всі психічні процеси того, хто її вивчає: особливими є процеси відчуття і сприймання, де особливо важлива диференційована слухова і моторна чуттєвість. Особливу важливу і своєрідну роль в процесі оволодіння іноземною мовою відіграє мислення. Не можна не відмітити важливу роль позитивних емоцій під час вивчення іноземної мови. Оволодіння іншомовною культурою передбачає чітку організацію волі та уваги.

Викладання іноземної мови в немовних вузах пов'язано з особливими проблемами, зв'язаних з деформацією гуманітарної, просвітницької та

навчально-виховної функції освіти і порушенням співвідношення підсистем методів навчання.

Специфіка дисципліни полягає в тому, що провідним компонентом змісту навчання є не основи наук, а розвиток комунікативних видів мовленнєвої діяльності – говоріння, аудіювання, читання, письма. Згідно з психологічною теорією діяльності, навчання будь-якого виду діяльності відбувається в процесі виконання цієї діяльності, дій та операцій, пов'язаних із нею. Тому для навчання студентів різним видам мовленнєвої діяльності необхідно надати кожному з них можливість практичного оволодіння тим або іншим її видом. Оскільки в основі формування умінь в будь-якому вигляді іншомовної мовленнєвої діяльності лежать комунікативні навички, пріоритет у навчанні іноземних мов має бути за усними вправами. У цьому полягає основна специфіка дисципліни та основна трудність викладання, особливо якщо мова йде про формування умінь говоріння [1].

Отже, метою навчання іноземних мов є не система мови, а іншомовна мовленнєва діяльність, причому не сама по собі, а як засіб міжкультурної взаємодії. Мова - елемент культури, він функціонує в рамках певної культури. Ми повинні бути знайомі з особливостями цієї культури, особливостями функціонування мови в цій культурі. Мова йде про необхідність формування країнознавчий компетенції. Предметом мовної діяльності є думка. Мова ж - засіб формування і формулювання думки. Звідси впливають методичні висновки, істотні для предмету нашого обговорення.

Література

1. Ріхтер О.Є. Проблема використання інформаційних технологій у викладанні іноземної мови у вищому навчальному закладі [Електронний ресурс] / О.Є. Ріхтер // Режим доступу : http://www.rusnauka.com/11_NPE_2013/Pedagogica/5_134506.doc.htm
2. Пассов Е.И. Основа методики обучения иностранным языкам. – М.: Русский язык, 1977. – С. 22 – 24

